

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת שופטים תשפ"ג תהא שנת פתח גאולה.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור מאות משפחות נזקקות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

דְּבַרֵי הַמַּגִּלָּה עֲמֻקּוֹת' שְׁשָׁנָה שְׁיַחֲוֹל בָּהּ רֵאשׁ חֹדֶשׁ אֶלוֹל בְּיוֹם ה', הִיא הַשָּׁנָה שְׁמִסְגֶּלֶת לְזָכוֹת לְאַתְחֻלְתָּא דְגֵאֲלָה

מוֹבָא ב'מגלה עמקות' ששנה שיחול בה ראש חודש אלול ביום ה', ויום הכפורים שלאחריו יחול ביום ב', היא השנה שמסגלת לזכות לאתחלתא דגאולה, כמו שהיה ביציאת מצרים; שמשנה עלה להר סיני לקבל לוחות שניים ביום ראש חודש אלול שחל ביום ה', ונרד ביום הכפורים שחל ביום ב', ואז נתרצה ה' לישראל. בשנת תשפ"ג יחול ראש חודש אלול ביום ה', ויום הכפורים שלאחריו יחול ביום ב'. ולהלן דבריו: (עקב) בראש חודש אלול אמר הקב"ה למשה "עלה אלי ההרה", וכמו שקבל בתחלת שנת ארבעים התורה "קול השפר הולך וחסק מאד", כן גם בראש חודש אלול העבירו שופר במחנה משה עלה להר "משה ידבר והאלקים יענו בקול", שלא יטעו עוד אחר אלהים

אחרים, והקב"ה נתעלה באותו שופר כמו שכתוב "והאלקים יעננו בקול" של משה, רוצה לומר מאחר שיִדְעו שְׁמִשָּׁה עֵלָה לְהֵר בָּזָה לֹא טָעוּ וְהֶאֱמִינוּ בָּהּ. ומאחר שְׁעֲנִין מִשָּׁה רוֹמֵז עַל כָּל גְּלוֹת יִשְׂרָאֵל וְכִמּוּ שְׁבַפְעַם הַשְּׁלִישִׁי שְׁעֵלָה מ' יום הָאֲחֵרוֹנִים נִתְעַלָּה עֲלוּי גְדוֹל כֵּן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּבִנְיָן בֵּית הַשְּׁלִישִׁי "יִקְמְנוּ וְנִחִיָּה לְפָנָיו" בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֵלּוּל שֶׁהוּא פְּעַם ג' שְׁעֵלָה מִשָּׁה לְהֵר שֶׁהוּא נֶגֶד בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי דְאִתְמַר בֵּיה "יִקְמְנוּ", יָקוּם אוֹתָהּ "קוּמֵי שְׁבִי" "הִתְנַעְרֵי מֵעַפְרֵךְ". "קוּמֵי בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל" וְלֹא תוֹסִיף הִיא מְעַצְמָה לְקוּם יִקְמְנוּ הוּא לִכֵּן "וְנִחִיָּה לְפָנָיו" לְעוֹלָם וְלֹא תוֹסִיף עוֹד לְנַפֵּל, "קוּמֵי בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל" קְרִי אוֹתָהּ כָּאֵן בְּתוֹלַת לְפִי שָׁזָה הַחֹדֶשׁ אֵלּוּל מִזֵּל בְּתוֹלָה, וְכִמּוּ שֶׁאָמַר הַקְּב"ה לְמִשָּׁה בְּפַעַם הַשְּׁלִישִׁי שֶׁהוּא רֵאשׁ חֹדֶשׁ אֵלּוּל "עֲלֵה אֵלַי הֵרָה", כֵּן לְעֵתִיד לְבוֹא לְבִתּוֹלַת יִשְׂרָאֵל יֹאמֵר "קוּמֵי" עֲלֵה אֵלַי הֵרָה, וְכִמּוּ שְׁמִשָּׁה הוּא הַגּוֹאֵל הָרֵאשׁוֹן כְּשֶׁם שְׁנַת־כֶּסֶה גּוֹאֵל רֵאשׁוֹן וְאַחַר כֶּךָ נִתְגַּלָּה, כֵּן גּוֹאֵל הָאֲחֵרוֹן, כְּדֹאִיתָא בְּמִדְרַשׁ מ"ה יָמִים יִתְכַּסֶּה מְשִׁיחַ וְאַחַר כֶּךָ חוֹזֵר וְיִתְגַּלָּה, "מ"ה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירֵאִיךָ", שֶׁהַקְּב"ה יֹאמֵר עֲלֵה וְהִתְנַעְרֵי מֵעַפְרֵךְ, כְּשֶׁם שֶׁאָמַר לְמִשָּׁה "עֲלֵה אֵלַי הֵרָה" לְקַבֵּל לוחוֹת אֲחֵרוֹנוֹת, כֵּן לְעֵתִיד לְבוֹא יִתֵּן הַקְּב"ה בְּרִית חֹדֶשׁ לְיִשְׂרָאֵל גְּדוֹל הֲיֵה כְבוֹד בֵּית הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן מִן הָרֵאשׁוֹן, וְכִשֶׁם שֶׁהַעֲבִירוּ שׁוֹפֵר בְּמַחְנֶה כֵּן בַּיּוֹם הַהוּא "יִתְקַע בְּשׁוֹפֵר גְּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים", וְלֹא יִטְעוּ עוֹד אַחַר עֲבוֹדָה זָרָה וְהֶאֱלִילִים כָּלִיל יִחְלֹף "וְנִשְׁגַּב ה' לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא" רַק ה' בְּקוֹל שׁוֹפֵר. עֲלֵה מִשָּׁה לְהֵר בַּיּוֹם ה' כִּי פִסַּח שִׁינְאָאוּ מִמִּצְרַיִם בָּהּ בְּשַׁבַּת הַיְהוָה, וְיֵרַד בַּיּוֹם הַכְּפוּרִים לְסוֹף מ' יוֹם שֶׁהוּא בַּיּוֹם ב', מִכָּאֵן נִתְּנוּ שְׁנֵי וְחִמִּישִׁי לִיְמֵי דִין כִּי בֵּית דִּין דְּלַעֲיָלָא קְבוּעִין בְּשְׁנֵי וּבְחִמִּישִׁי וְכו'.

כְּתוּב (דְּנִיאל ח, יד) "וַיֹּאמֶר אֵלַי עַד עָרַב בִּקְרֵי אֲלָפִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְנִצְדַק קִדְשִׁי", וְאַחַר כֶּךָ כְּתוּב 'אַשְׁרֵי הַמַּחֲכָה וְיִגִיעַ לִיְמֵים אָלֶף שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְחִמִּישָׁה'. שְׁמַעְתִּי בְּאוּר שְׁצַרִיךְ לְהַגִיעַ לְעַרְב שְׁנַיִם אַחֲרֵי הַבִּקְרֵי שֶׁל הָאֶלֶף הַשִּׁישִׁי. הֵינּוּ שְׁנַת תשע"ג שֶׁהִיא שְׁנַת הָעַרְבִי לְפִי הַשִּׁיטָה הַכִּי מְאַחֲרַת אַחֲרֵי הַבִּקְרֵי שֶׁל הָאֶלֶף הַשִּׁישִׁי שֶׁהִתְחִיל בְּשְׁנַת תש"א, וְאֵז גַּם נִכְנָסְנוּ לְזִמְנֵי הָעַרְבִי אַחֲרֵי שֶׁעֲבַרְנוּ אֶת זִמְנֵי מִנְחָה גְדוֹלָה שֶׁל הָאֶלֶף הַשִּׁישִׁי. וּמִתְחִלַת שְׁנַת תשע"ג צַרִיךְ לְסַפֵּר 2300 יָמִים וְעוֹד 1335 יָמִים שְׁמִזְכְּרִים שָׁם, וּמִגִיעֵים בְּאִפְן מְדִיק לְיוֹם רֵאשׁ חֹדֶשׁ אֵלּוּל תשפ"ג שִׁיחוּל בַּיּוֹם ה' כְּדַבְּרֵי ה' מְגִלָּה עֲמֻקּוֹת'. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' דָּוִד וְיִצְחָק שְׁלִיט"א שֶׁא' אֵלּוּל תשפ"ג בְּגִימְטְרִיא "בְּעֵתָהּ אַחִישָׁנָה". וְכֵן בְּעֵתָהּ

במלוי האותיות בגימטריא קץ תשפ"ג. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שמלקחמת גוג ומגוג בגימטריא הסליחות באלול.

והוסיף הרה"ג ר' שמשון אשר שליט"א שהפסוק (דניאל ה, יד) "ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלוש מאות ונצדק קדש" נאמר לדניאל בזמן הגלות בת 70 שנה בין בית ראשון לשני, ונרמז כאן שצריך לחשב 2300 שנים משנת ג' אלפים ת"ח בה נבנה בית המקדש השני, ואחרי זה למנות 70 שנה של חבלי משיח כמו שהיו באותו זמן בין בית ראשון לשני, הינו המלים "ערב בקר" מרמזות שיש 70 שנים לפני ה2300 ואחרי ה2300, ולפי זה ה2300 הסתיימו לפי השיטה הכי מאחרת בשנת ה'תש"ט שהיתה שנת פקידה שהחמצה, ומשם מונים 70 שנה של חבלי משיח ומגיעים לשנת ה'תשע"ט. וזה נרמז בהמשך דברי הנבואה: (דניאל יב, ו) "עד מתי קץ הפלאות: ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר ויגרם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם פי למועד מועדים ויחצי וככלות נפץ יד עם קדש תקלינה כל אלה", הינו "מועד" הוא 2300, ו"מועדים" הם פעמים 70 ועל זה נוסף עוד חצי שנה עד א' ניסן תש"פ, שאז התחילה מגפת הקורונה בסוד לידת משיח שישבו כלם בפסח בבתים וכו'. ומשם מתחילים לספר את 1335 הימים שבסוף דניאל ומגיעים ליום הושענא רבה תשפ"ד ששם אמור להיות הסיום של מלקחמת גוג ומגוג כמו שאומרים 'הושענא שלוש שעות'.

גם שואת ארופה הנוראה פרצה בחדש אלול, ובסיום המלקמה שוב בחדש אלול הטילה ארה"ב את הפצצה הגרעינית על יפן. וכן ראינו בכ"ג באלול תשס"א היתה נפילת התאומים, וב"ד באלול תשס"ח היתה הנפילה הפלכלית הגדולה בארה"ב וארופה כידוע. וכן ב"ז באלול שלח נח את יונה לפי שיטה אחת ברש"י. והבאנו שתאריכי שלוח היונה הם תאריכי קץ. וכן ב"ז באלול מתו מוציאי דבת הארץ (כמובא בשו"ע או"ח סי' תקפ"ב). וכן מובא בעלון 'כי לה' המלוכה' שהחדשים אב אלול בגימטריא גוג ומגוג. וכן שמעתי מהרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שהכתוב (תהילים קב, יד) "כי עת לחננה פי בא מועד" מרמז על התאריך ל' אב בגימטריא "כי בא".

והוסיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א שבית המשפט העליון במדינת ישראל הוקם בתאריך י' אלול תש"ח ובשנת תשפ"ג ימלאו 75 שנים להקמתו. וכבר הבאנו שנפילת שלטון הערב רב משתלשלת סביב ענין המשפט וכן 'השיבה שופטינו' בגימטריא תשפ"ג. כי זה השלב כעת בתהליך הגאולה אחרי מקבץ נדחי ישראל הראשון שלפני הגאולה לפי סדר

התפלה. וכן ידוע בשם ה'חפץ חיים' שנפטר בחדש אלול והיה נביא לדור אחרון, שאמר על הקומניזם שלא יחזיק מעמד יותר משבעים וחמש שנה, וכך היה במדק. וכן כתוב (בראשית יב, ד) "וילך אברם כאשר דבר אליו ה' וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן". ומצינו בזהר (לד לד עט.) מה ראה אברהם לדבק עמו לוט אלא בשביל שצפה ברוח הקדש שעתיד לצאת ממנו דוד. רואים שהזהר מפרש מדוע לקח אברהם דוקא את לוט, בצאתו מחרן. שצפה ברוח הקדש שיצא ממנו דוד. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שלכן מצינת התורה שאברהם היה בגיל 75, כי שבעים וחמש עם האותיות והמלים והכולל בגימטריא ה'תשפ"ג ובגימטריא גדולה עולה 1335 זמן הקץ בדניאל עם הפולל. ואברהם לקח אתו את לוט לצרף שנת הגאולה תשפ"ג. וכן שנת הגאולה היא סוד היציאה מחרן שמסמלת את היציאה מחרון אף ה', כמובא בזהר (ויצא קמז.) "וילך חרנה" פלומר חרון אף, ומה הוא חרון אפו של הקדוש ברוך הוא, ארץ של רשות אחרת. וכן מובא ברש"י (בראשית יא, לב) "בחרן" חרון אף של מקום. וכן מובא ב'תפארת שלמה' (לד לד) "ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן". לכאורה למה נכתבה בהתורה כמה היו שנותיו בצאתו מחרן. הרמז הוא ששרש החסד הוא שם ע"ב. ועוד השלש ראשונות, "איה חסדיך הראשנים" היינו ספירת כתר וחקמ"ה ובינ"ה. הרי עולה במספר חמש ושבעים. ולזה אמר ב"ן חמש ושבעים. דהיינו שהמשיך לעולם הזה חסדים. ועולם העשיה הוא כנגד שם ב"ן. והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א שהמספר שבעה וחמשים הוא סוד היובל, הינו חמשים שבא אחרי שבע כפול שבע. ובחדש אלול תשפ"ג אנו מסיימים שנת יובל לשיטת רבי יהודה, ומסיימים את שנת מוצאי שביעית וזה בחינה של הרגע האחרון ממש. והוסיף הרה"ג ר' משה נמני שליט"א שעד שבני ישראל נכנסו לארץ ישראל לא עברו את השנים, ואם נעבר את השנים מבריאת העולם עד שנת 2488 בה נכנסו לארץ ישראל ירדו 75 שנים מהמנין שאנו מונים היום. זאת אומרת ששנת תשפ"ג היא בעצם שנת תש"ח אם נמנה שנים מתקנות ומעברות מבריאת העולם. ויש כאן רמז על תהליך של תקון שלוקח 75 שנים. יום י"ח באול קשור עם לדת משיח, כי ביום הזה נולדו הבעש"ט ובעל התנאי'. והבעש"ט בגימטריא שם שפ"ו. או דוד בן ישי או חודש אלול. וכן שמעתי מהרה"ג ר' נ. ג. שליט"א שדוד מלך ישראל חי וקיים ר"ת בגימטריא אלול. והוסיף הרה"ג ר' ראובן פרנקל שליט"א שדוד מלך קשור לחדש אלול שהוא חדש התשובה, כמובא בגמרא (מ"ק טז:) אמר רבי שמואל בר נחמני, אמר רבי יונתן מאי דכתיב, "נאם דוד בן ישי, ונאם הגבר הוקם על" שהקים עלה

של תשובה. וכן מובא בספר 'קול התור' בשם הגר"א (פ"ב) "עיני ה' אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה", "עיני ה' אלהיך הם ב' משיחין, "מרשית השנה" הוא משיח בן יוסף, שהוא במדת הדין, "ועד אחרית שנה" הוא משיח בן דוד בחדש הרחמים. ורואים שמשיח בן דוד שיך לחדש אלול. וכן השתלשל בגשמיות מנהג ישראל אחרי תקיעת שופר של אלול שאומרים בקול: לְדוּד. וכן אלו"ל ר"ת "אני לדודי ודודי לי". ודודי אותיות דויד. וכן בסדור הרש"ש חדש אלול הוא בחינת יסוד דנוק', ששם שרש נשמת דוד המלך.

וכן מובא ב'אבודרהם' שאלו"ל מרמז בפסוק המדבר על תשובה וגאולה, (ישעי' נט, ט) "ובא לציון גואל ולשבי פשע ביצקב". ורואים שאלו"ל מרמז בנקודת החבור שבין תשובה לגאולה בפסוק. וכן מובא בכתבי המקבל רבי לוי נחמני זצ"ל שאתחלתא דגאולה תהיה בשבת הרביעית או החמישית של שבועות הנחמה, וזה יוצא באלול. וכן מצינו בזהר (בלק ריב) שתחילת התהליך של ביאת המשיח יהיה ביום כ"ה באלול שהוא יום בריאת העולם. וכן מכונים בסדור הרש"ש בחדש אלול את הפסוק "הנותן בים דרך", ויש כאן רמז על יסוד דנוקבא שהוא בבחינת דרך בים. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שאלו"ל ר"ת אין לשער ואין לתאר, שנזכה לגלות את הקע. וכן חדש אלול הוא זמן של גלוי י"ג מדות הרחמים. וי"ג מדות רחמים לפי חשבון של מ' סופית ועם האותיות והמלים בגימטריא 1335 המספר של קץ דניאל.

מצינו במדרש (פסיקתא דרב כהנא ב) "ספותה לראשי ביום נשק" מהו נשק א"ר שמואל בר נחמני כיום שישקו שני עולמות זה לזה העולם הזה והעולם הבא, באיזה יום "הנה יום בא לה" וחלק שללך בקרבך: ואספתי את כל הגוים אל ירושלים למלחמה". והרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א מצא שיש בכל התורה 693 סנוני אותיות שמי"ם, ויש 1090 סנוני אותיות אר"ץ, יחד 1783 סנונים כמנין קץ תשפ"ג בגימטריא גדולה. וכפי שרואים במדרש שבמלחמת גוג ומגוג יתחברו השמים והארץ. וכן הסנון האחרון של שמי"ם והסנון האחרון של אר"ץ מופיעים בפסוק בסיום התורה: "לכל האתת והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו". והאותיות שנשארו בין הסנונים בצורת עולות לגימטריא שמים וארץ עם האותיות והמלים והפולל. וזאת משמעות האותיות האלה שיש בצורת הינו נתוק בין שמים וארץ עד החבור מחדש בזמן הגאולה. וכן בצורת בגימטריא 692 שזה מספר אחד פחות מ-693 שמופיעים סנוני המלה שמי"ם. וכפי שבארנו שבמספר 693 כבר לא תהיה בצורת ויתחברו שוב שמים וארץ. וכן המרגלים שלא רצו לחבר שמים וארץ, ואמרו לשון הרע על ארץ ישראל, אמרו: (דברים א, כח) "אנה אנחנו עלים אחינו

המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות ובצורות בשמים וגם בני ענקים ראינו שם. וכן "סלם" שמחבר שמים וארץ עם האותיות בגימטריא 693. וכן הכתוב (בראשית כח, יב) "ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה" עם האותיות בגימטריא קץ ה'תשפ"ג.

וכן שמים וארץ עם האותיות בגימטריא יום הושענא רבה שהוא היום בו אמרה להסתים מלחמת גוג ומגוג ועתידין להתחבר שמים וארץ. וכן אם נמנה 588 ימים כמנין מלחמת גוג ומגוג מתחלת מלחמת רוסיה אוקראינה נגיע ליום ערב הושענא רבה תשפ"ד, וכן הפסוק היחיד בתורה שמזכיר את יום הושענא רבה בפרשת פנחס "וביום השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם" עולה בגימטריא 3816. ויש עוד פסוק אחד בכל התורה שעולה למספר הזה, והוא הפסוק ה'תשפ"ג מתחלת התורה שנאמר ליעקב בנבואת הסלם שחברה שמים וארץ: "והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך". וענין שם ב'אור החיים' שמקשר את הפסוק הזה לשבעים פרים שמקריבים בסכות כנגד שבעים אמות, שעל זה מדבר הפסוק של הושענא רבה שהבאנו שהוא אותו מספר. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שהושענא רבה עם האותיות והמלים בגימטריא רוסיה אוקראינה.

מצינו בזהר חדש (רות קז) שהפסוק "וגאלתיך אנכי". מרמז על גאלה בעתה כשעם ישראל לא זוכה, והגיע הזמן. ונביא את דבריו: ליני הלילה, תהיי כעת בגלות, והובילי את בניך לשם בתורה ובמעשים טובים. ואם יעידו עליך מעשים טובים לגאל אותך יגאל, ואם לא "וגאלתיך אנכי". חי ה' שכבי עד הבקר, עד שיבא הבקר והארת הגאלה. וכן מובא בספר 'שפת אמת' (שבועות תרנ"ח) "ואם לא יחפץ לגאלך שכבי עד הבקר" הוא הגאלה בעתה. וכן בכל הפסוק הזה "ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי הוי"ה שכבי עד הבקר" יש 72 אותיות המרמז על החסד של הבקר. וגם על ה72 שנה של חבלי משיח. וכן שמעתי בשם הג"ר נח ליפשיץ זצ"ל ש"בבקר אם יגאלך" בגימטריא זכו אחישנה עם המלים, וזה מספר ת"ט, שהיתה שנה מסגלת לגאולת אחישנה, כמובא בזהר (תולדות קלט). ו"וגאלתיך אנכי" בגימטריא לא זכו בעתה עם האותיות והכולל. והוסיף הרה"ג ר' משה לוינגר שליט"א ש"חי הוי"ה שכבי" עם האותיות עולה שם שפ"ו כמנין דוד בן ישי שבו תלויה הגאלה העתידה. וזה גם המספר של "עד הבקר". והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שסינון אותיות גו"ג ומגו"ג יחיד בתנ"ך נמצא בפסוק הזה:

רות ג, יב) "ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי יהיה שכבי עד הבקר". והוסיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א שנקמז גם התאריך כ"ג אלו"ל בחבור המלים "לגאלך וגאלתיך".

מובא בגירסת הגר"א על המכילתא (שמות יד, ט), ובמדרש תלפיות ערך גוג, שמלחמת גוג ומגוג תחל ג' שעות קודם הנין החמה של הושענא רבא, ותמשך ג' שעות בלבד. ועל זה אנו מתפללים הושענא שלש שעות. וכן מצינו במדרש (ילקוט שיר השירים תתקפח) אמר רבי ברכיה בשלש שעות עתיד הקב"ה ליפרע מעשו ואלופיו שנאמר "עתה אקום יאמר ה', עתה ארום, עתה אנשא". והוסיף הרה"ג ר' אברהם הירש שליט"א שהשתלשל בגשמיות שמתפללים בהושענא רבה בערך כשלוש שעות, כי צריך זכויות ביום הזה להנצל מהשלש שעות הקשות. והוסיף הרה"ג ר' י. ו. שליט"א ששלוש בגימטריא הושענא רבא וכן נץ הושענא רבה עם האותיות והכולל בגימטריא תשפ"ד. והוסיף הרה"ג ר' חיים סלמון שליט"א שהזמן היחיד בו נוהגים עם ישראל מנהג נביאים, הוא מנהג חבטת הערבה בהושענא רבא שמסמל את חבטת הרשעים במלחמת גוג ומגוג ביום הזה, כפי שנבאו הנביאים. וכן הכתוב (תהלים כז, ה) "כי יצפנני בסכה ביום רעה", אותיות יום ערבה. כפי שרואים במשנה בסוכה שהתנא קורא להושענא רבא יום ערבה. וכן שני אלו עולים בגימטריא 333 כמנין גרעין המסמל את מספר 10 בחלקתו ל3, ויוצא 3.3333333333 וכו' בלי סוף, היינו מספר שאינו מתחלק. כי בגרעין מתגלית האנגרדיה של האור אין סוף שפועלת בעולם הגשמי. וכן 333 מרמז על 3 שעות.

מדוע ברא הקב"ה בריאה אכזרית שהחיות טורפות זו את זו לקיומן.

כתוב (ישעיה יא, ו) "וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבע ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם: ופרה ודב תרעינה יחדו ירבעו ולדיהן ואריה כבקר יאכל תבן: ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה: לא גרעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהו"ה כמים לים מכסים". ומבאר הרד"ק: יש מפרשים כי בימות המשיח יתחלפו טבעי החיות והבהמות וישוב למה שהיה בתחלת הבריאה ובתבת

נח, כי בתחלת הבריאה אלו היה אוכל הארזה השנה, הנה נשחתה הבריאה. ומה אכל הארזה או זולתו מן הטורפים אוכלי בשר, כי אם אכל בשר משאר החיות והבהמות הנה היה חסר העולם אותה בריה, כי כלם נולדו זכר ונקבה לא יותר ולא המתינו מלאכל עד שפרו ורבו הנטרפים, אלא בודאי אכלו עשב השדה עד שפרו ורבו הנטרפים, והיה טבעם מאותו היום ואילך לאכול בשר, וכן בתבת נח אלו אכלו הטורפים הנטרפים הנה חסרה אותה הנטרפת מן העולם, כי שנים שנים נכנסו ולא יותר. רואים שהבריאה הנראית לעינינו שהחיות טורפות באכזריות ואחרת אין להן מה לאכל, המציאות הזאת אינה המציאות שה' ברא בבריאת העולם, ואינה המציאות שתהיה כשיבוא המשיח והעולם יהיה מתקן. זאת רק מציאות זמנית היום שהחיות טורפות, ולעתיד לבוא יחזרו להיות כפי שהיה בבריאת העולם שהארזה יאכל תבן יחד עם הבקר, וכן יעשו שאר החיות הטורפות שיאכלו עשבים ויפסיקו לטרוף. ונראה לבאר שה' הוא אב הרחמן, ומצד מה שה' ברא אין מקום לבריאה אכזרית שבשביל לחיות צריכים לטרוף באכזריות, וכמו שנפסק בשלחן ערוך (ח"מ ע"ב, ט) שצער בעלי חיים דאורייתא. הינו ה' צוה שאסור לצער בעלי חיים, ולא יתכן שה' בעצמו יברא בריאה אכזרית שבעלי החיים טורפים אלו את אלו ומצערים אלו את אלו. כל המציאות הזאת באה לעולם כתוצאה מזה שהאדם מקלקל דרכיו, ואיש את רעהו חיים בלעו, וכל אחד משכנע שבשביל להתפרנס הוא צריך לעשק ולרמות וכו' וכו', זה השפיע גם על עולם החי שקלקלו דרכם ומתנהגים באכזריות, וכן בעניני עריות העולם מלא בזנות שזה בעצם גנבה שגונבים אחד מהשני את הפרנסה והחיים פידוע, וכפי שהיה במבול שהבהמות והחיות השחיתו דרכם משום שהאדם השחית דרכו. ולכן ממשיך הפסוק "לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה" לרמז שזאת הסבה שהחיות יפסיקו לטרוף, בגלל שהאנשים "לא ירעו ולא ישחיתו".

בעין זה מובא בספר 'נחלת יעקב' (בראשית ב, יט) מציאות האדם משפיע שפע רוחניים לכל הברואים שנבראו קדם, ועל ידי השפע השופע על ידי האדם נתן קיום מציאות לבהמה וחיות, וזהו קריאת השמות הנאמר כאן, וזהו "וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו", הפונה כפי השפעה הרוחניות שישפיע עליהם האדם, והשפעה הרוחניות מכנה בשם "נפש חיה הוא שמו" לעולם, והפונה שהבהמות וחיות יתנהגו בטבעם כפי טבע האדם, שאם האנשים מטיבים מעשיהם גם הבהמות והחיות יטיבו מעשיהם כמו חמורו של פנחס בן יאיר, ולעתיד נאמר "וארזה כבקר יאכל תבן וכו' לא ירעו ולא ישחיתו".

מוֹבָא בְּסִפְרֵי 'לְקוּטֵי מוֹהַר' (יז) כְּשִׁזְכִּין לְשָׁלוֹם הַכְּלָלִי אֲזִי יִתְבַטֵּל כָּל הַמַּשָּׂא וּמִתֵּן מִן הָעוֹלָם, כִּי כָּל הַמַּשָּׂא וּמִתֵּן שֶׁבְּעוֹלָם הוּא מִהֶעֱדָר הַשָּׁלוֹם, כִּי אִי אֶפְשָׁר שִׁיְהִי רְצוֹן הַמוֹכֵר וְהַקּוֹנֶה שָׁוֶה, כִּי זֶה רוֹצֵה לְמַכּוֹר וְזֶה רוֹצֵה לְקַנּוֹת; וְאִם הָיָה רְצוֹנָם שָׁוֶה לֹא הָיָה אֶפְשָׁר שִׁיְהִי נַעֲשֶׂה שׁוּם מַשָּׂא וּמִתֵּן. נִמְצָא שֶׁכָּל הַמַּשָּׂא וּמִתֵּן וְהַסְחָרוֹת הוּא רַק עַל יְדֵי בְּחִינַת מַחְלָקָת, שְׂאִין שָׁלוֹם בֵּין הַרְצוֹנוֹת. אֲבָל לְעֵתִיד לְבוֹא שִׁיְהִי הַשָּׁלוֹם הַמְּפֹאֵל בְּעוֹלָם כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "וְגַר זָאֵב עִם כֶּבֶשׂ וְנֹמֵר עִם גְּדִי", אֲזִי יִתְבַטֵּל הַמַּשָּׂא וּמִתֵּן כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "וְלֹא יִהְיֶה כְּנֻעֲנֵי עוֹד". וְרוֹאִים שֶׁכָּל מִצְיָאוֹת הַבְּרִיאָה שֶׁל הַיּוֹם וְצוּרַת הַפְּרָנְסָה בְּנוּיָה עַל מַחְלָקָת, וְלְעֵתִיד לְבוֹא הַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְצוּרָה אַחֲרַת מַתְקֵנָת שֶׁל נְתִינָה מִתּוֹךְ אֶהְבָּה אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וְלֹא כְּמוֹ הַיּוֹם שֶׁכָּל אָדָם מוֹשֵׁף לְעַצְמוֹ לְפִי הַאִיִּנטֶרְס שְׁלוֹ.

מוֹבָא בְּסִפְרֵי 'מִגֵּן דָּוִד' (ח) וְהִנֵּה בְּשִׁמְטָה זֹו הַקְּשָׁה הַשְּׁחִית כָּל בְּשָׂר אֶת דְּרָכּוֹ עַל הָאָרֶץ וְחִזְרוּ הָאֲרָיוֹת טוֹרְפִים וּמִשְׁחִיתִים אֲשֶׁר לֹא נָתַן בְּטִבְעָם בְּתַחֲלַת בְּרִיאָתָם וְהֶעֱנֵשׂ גָּרָם זֶה לְהַפְּךְ מִדַּת רַחֲמִים לְמִדַּת הַדִּין לְפִי רַע מַעֲשֵׂה הָעוֹלָם, וּמִקְרָא מְלֵא הוּא "וְאִיבָה אֲשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאֲשָׁה וְגו'" מִכְּלָל שֶׁקוֹדֵם הַקְּלָלָה לֹא הָיָה זֶה בְּטִבְעַ הַנְּחָשׁ, אֲבָל לְעֵתִיד לְבֹא כְּכֹלֹת הַדּוֹר הַרַע הַזֶּה וְיִתְקַנּוּ הַצְּנוּרוֹת וְיִחְזְרוּ הַפְּחוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת לְהִסְתַּפֵּל פָּנִים בְּפָנִים כְּאֲשֶׁר הָיָה בְּאַמְנָה אֶתוֹ כְּתִיב "וְגַר זָאֵב עִם כֶּבֶשׂ וְנֹמֵר עִם גְּדִי יִרְבֹּץ וְעָגַל וּכְפִיר וּמְרִיא יִחְדּוּ וְנֹעַר קֶטֶן נִהַג בָּם: וְשִׁעֲשַׁע יוֹנֵק עַל חֵר פֶּתֶן וְגו' לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ".

מוֹבָא בְּאַבוֹת דְּרַבֵּי נִתָּן (ל"א) הַקְּב"ה יִצַר בְּאָדָם כָּל מָה שֶׁבְּרָא בְּעוֹלָמוֹ. בְּרָא חַיָּה רַעָה בְּעוֹלָם בְּרָא חַיָּה רַעָה בְּאָדָם זֶה בְּנֵי מַעֲיוֹ שֶׁל אָדָם. וּמִבְּאֵר הַיַּעֲבֹץ בְּנֵי מַעֲיוֹ שֶׁבּוֹלְעִים וּמְכַלִּים מָה שֶׁמְכַנְיָסִים לָהֶם וּמוֹצִיאִין רַעֵי סְרוּחַ. רוֹאִים שֶׁהַמַּעֲיוֹם שֶׁל הָאָדָם הוּן בְּחִינַת חַיָּה רַעָה שֵׁישׁ בְּעוֹלָם, וְאִין חֲלוּק בֵּין צַדִּיק לְרָשָׁע, וּכְפִי שֶׁבְּאַרְנוֹ שֶׁמִּצְיָאוֹת הָעוֹלָם הַתְּקַלְקְלָה וְהַחֲמִיוֹת כִּלּוֹן הַשְּׁחִיתוֹ דְּרָפֶן לְדָרֶךְ אַכְזָרִית, וְגַם הַחַיָּה הַרַעָה שֶׁבְּאָדָם שֶׁהֵם בְּנֵי מַעֲיוֹ נִכְלָלִים בְּזֶה.

מְצִינּוֹ בְּמִדְרָשׁ (יִלְקוּט בְּרַאשִׁית מִד) "לֹא יָדוֹן רוּחֵי בְּאָדָם לְעוֹלָם" אָמַר רַב חִזְקִיָּה בֶּר אָבָא אֵינִי מְמַלָּא רוּחֵי בְּהוֹן בְּשַׁעָה שְׂאֵנִי מְמַלָּא רוּחֵי בְּאָדָם, לְפִי שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה הָרוּחַ הִיא נְבֻזָקָת בְּאַחַד מְאַבְרָיו, אֲבָל לְעֵתִיד לְבֹא הִיא נְבֻזָקָת בְּכָל הַגּוֹף כְּדָכְתִּיב "וְאֵת רוּחֵי אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם". וּמִבְּאֵר הַ'לְשֵׁם' (סִפְרֵי הַכְּלָלִים ט, ט) בְּעוֹלָם הַזֶּה הָרוּחַ הִיא נְבֻזָקָת רוֹצֵה לֹמֵר שֶׁהִיא מִתְנוּצֵץ וּמְאִיר מְלֶשׁוֹן "כְּמִרְאֵה הַבְּזָק", בְּאַחַד מְאַיְבְּרֵיו שֶׁהוּא רַק בְּמַח וְלֵב אֲבָל

לעתיד לבא היא בכל הגוף כדכתיב "ואת רוחי אתן בקרבכם". וכן בספר הדע"ה (ח"א ו, ד) "ושמו אחד" הנה הוא על ידי תיקון אחד הכליל מב'. א' הוא בטול הזמא והטמאה והרע שיתבער מן הארץ לגמרי. והב' הוא הזדככות החמר והעביות שידבק כל גוף לנשמה וכל חמר לצורה. והוא פונת מאמרם ז"ל בפסוק "לא ידון רוחי באדם לעולם". בעולם הזה הרוח היא נבזקת רוצה לומר מאיר ומזהיר. מלשון "כמראה הבזק" באחד מאיבריו. אבל לעתיד לבוא היא נבזקת בכל הגוף. פי' יהיו כל הגופות בסוד פתנות אור בא' כמו אדם הראשון קודם החטא, פי' בבטול הקלפה יזדבק כל הגופות. ובאר הרה"ג ר' חיים שכטר שליט"א שלכן הפסוק אומר "ואת רוחי אתן בקרבכם" הינו בקרב שזה המעים, כי שם יהיה החדוש הגדול לעתיד לבוא שידבק גם המקום הזה ויהיה משכן לרוח ה' ולא לחיה רעה וכדלעיל.

מצינו בזהר (תרומה קנב): יצר הרע לא נמצא אלא מתוך מאכל ומשתה, זה הוא שכתוב "פן אשבע וכחשתי", שמתוך מאכל ומשתה יצר הרע גדל במעי האדם. ורואים שהיצר הרע גדל במעי האדם, וכפי שבארנו ששם נמצאת החיה הרעה שבאדם, לכן זה מקום מתאים ליצר הרע לגדל בו. וכן מצינו ברש"י (ויקרא יא, מב) "הולך על גחון", זה נחש, ולשון גחון שחיה, שהולך ושח ונופל על מעיו. רואים שהנחש הוא בחינת מעים, ולכן הוא נקרא גחון, כיון שהוא זוחל על מעיו. ורואים שעקר אחיזת הנחש היא במעים, כדברי הזהר שהוא גדל במעי האדם, ולכן הוא עצמו בבחינת מעים וגחון וכפי שבארנו שהמעים הם בחינת החיה רעה שבאדם שמקלקלת מעצם מציאות הבריאה. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שצורת המעים מתפתלת כצורת הנחש. וכן מצינו בזהר (וירא קי.) אמר ר' יצחק מעולם אין יצר הרע מתפתה אלא באכילה ושתייה וכו'. וכן בט"ן בא"ת ב"ש שט"ן. וכן מעים אותיות עמים שיונקים משם. והוסיף הרה"ג ר' אהרן שפיצר שליט"א שבעטן באידיש פרושו מבקש, כמו שיש בטוי שהאדם מדבר מהבטן, הינו מה שהאדם מבקש מצד היצר הרע, יוצא לו כביכול מהבטן ששם שרש משכן היצר הרע שמבקש הב ה. מצינו בזהר (פנחס רלב.) מתפשט שטן באכילה ושתייה, ומתגבר על כל איברים ועורקים, בשלש מאות וששים וחמש לא תעשה כמגזן השט"ן חסר אחד, זה יום הכפורים שאין בו אכילה ושתייה. וכן מצינו בזהר (תצוה קפב.) יצר הרע בבן אדם כשאור בעסה נכנס במעי האדם מעט מעט, ואחר כך מתרבה בו עד שכל הגוף מערב

אתו. וכן מצינו בגמרא (ב"ק ג.) **כל האומר הקדוש ברוך הוא ותרו מעיו**. וכן מצינו בזהר (פנחס רלב.) שאכילה ושתיה גורמות שצנור הושט באדם המשמש לאכילה ושתיה, נהפך לשטן, על ידי שהו' של הושט מתארכת לו' שבשטן. ורואים שאחזת השטן במערכת העכול היא לכל ארך העכול מהושט עד המעים. ונראה דלכן האותיות שט"ן נמצאות מתחת לאותיות חמ"ר לרמז שאחרי האכילה ושתיה שהן החמ"ר, נמצא תחתן השט"ן מהושט עד המעים. וכן מובא ב'של"ה' (עמק ברכה ט) שיעקב ועשו הם בסוד קנה וושט, יעקב בסוד קנה (בראשית כז, כב) "**הקל קול יעקב**", ועשו בסוד ושט, (שם כה, ל) "**הלעיטני נא**", ולכן התרגום על הפסוק על עשו שבקש אכל תמורת הבכורה: (שם כה, לד) "**ויבז עשו**", מתרגם **ושט עשו**. ועוד מובא שם (נשא בהעלותך תורה אור) שצריך להזהר לא להפך את שלחו האכילה לנחש.

ידוע שמשיח בגימטריא נחש שהוא הלעמת זה של הנחש. ושמעתי מהרה"ג ר' י. י. שליט"א שמשיח בן דוד בגימטריא בטן הנחש. ומבאר לדברינו שעקר הנקדה של הנחש הוא הבטן, וכשם שמשיח יתפך את הנחש לטוב, משיח בן דוד יתפך את בטן הנחש לטוב שהוא עקר מציאות הנחש שזוחל על מעיו ובטנו ומשם מקלקל את כל העולם. וכן **בטן הנחש** בגימטריא גדולה עולה ג' פעמים משיח. כי הבטן שיכת לקו האמצע שכולל ג' קוים. וזה גם הגימטריא של **לוינו נחש בריח** שהוא בחינת פרעה התפארת דקלפה בבחינת בטן, כמובא בזהר (תיקונים מג.) שפרעה הוא הלוינו נחש ברח, והוא בבחינת בריח התיכון שמשיע את השפע לצד הקלפה, ומובא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (וישב ע' צ') שפרעה עולה עד הערף והוא משפיע לג' שרים שנמצאים בגרון, שר המשקים הוא בחינת קנה שנמצא בימין, שר האופים בחינת ושט שנמצא בשמאל, ושר הטבחים בחינת הנרידים באמצע. וכן השתלשל אצל בר כוזיבא שרבי עקיבא סבר שהוא משיח שאמר "**ולא תצא אלהים בצבאותינו**", ונענש שבשעה שעשה צרכיו בא נחש ונכנס במקום הנקב והוציא את מעיו וכך מת. וזה דומה ללדת משיח על ידי הנחש שמכיש את רחם האילה. וכן **מעי גס** בגימטריא קץ עם האותיות והכולל. והוסיף הרה"ג ר' צ. פ. שליט"א שבטן הנחש בא"ת ב"ש עולה מלכות דויד.

ונראה דלכן מצינו בגמרא (קידושין ל.) **וא"ו דגחון חצין של אותיות של ספר תורה**. כי האות ו' היא נקדת האמצע, והאות ו' דגחון היא בבחינת בטן דבטן דנחש, הינו האמצע שבבטן הנחש שנקראת גחון. ושם שרש נקדת האמצע של הלעמת זה שיונק מנקדת האמצע של התורה. וכן פרשת מעלה גרה נמצאת בין ו' דגחון ל"דרש דרש", בנקדת האמצע של התורה.

מְצִינּוּ בַּמִּדְרָשׁ ('אבות דרבי נתן' לה, ה) **כְּשֶׁהָיוּ מְרַבִּים לְאָלֵל בְּשֵׁר הַקְּדוּשִׁים הָיוּ שׁוֹתִים אֶת מֵי הַשְּׁלֹחַ וּמִתְעַכְּלִים בְּמַעֲיָהוּ כְּדָרְךְ שֶׁהַמְזוֹן מִתְעַכְּלִים**. בְּאֲרָנוּ בְּמֵאֵמֶר 'סוּד הַחֲצִי' שֶׁמַּעֲנֵן הַשְּׁלֹחַ הוּא בְּבַחֲיַנְתָּ שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח שְׁנוֹתָו יִנְיָקָה לְקַלְפָּה מִמְצוֹת נְסוּף הַמַּיִם, וְלִכֵּן הוּא נִקְרָא **גִּיחוּן** מִלְשׁוֹן **גִּחוּן**, שֶׁשֵּׁם שֶׁרֶשׁ הַנְּחֹשׁ. נִרְאֶה דָּמִים מִמַּעַן הַשְּׁלֹחַ הָיוּ **טוֹבִים לְעִכּוֹל הַקְּדוּשִׁים**, כִּינּוּן שֶׁלִּנְחֹשׁ הֵיטֵה יִנְיָקָה מִמַּיִם אֵלּוּ הוּא שֹׁמֵר אוֹתָם וְסֹלֵק כָּל רַע מֵהֶם. וּמִמִּילָא הָיוּ מִסְלָקִים גַּם אֶת הַנְּחֹשׁ הַשׁוֹרָה בְּמַעֲי הַפְּהַנִּים. וּבִאֲפִן אַחַר נִרְאֶה לְבָאֵר; בְּגַלֵּל שֶׁעִכּוֹל הַמְזוֹן וְהַפִּיכְתּוֹ לְצוּאָה מִסְמַלְתָּ אֶת רִידַת הַשֶּׁפַע לְקַלְפוֹת שְׁיוֹנְקִים מִהַצּוּאָה, וְזֶה בְּדִיוֹק עוֹשֶׂה מַעַן הַשְּׁלֹחַ, שְׁמוּרִיד אֶת הַשֶּׁפַע מִהַקְּדוּשָׁה לְקַלְפָּה, לִכֵּן זֶה עוֹזֵר לָזֶה. וּמַעַן הַשְּׁלֹחַ הוּא סְמוּךְ לְשַׁעַר הָאֲשֵׁפוֹת שֶׁמִּשָּׁם יִנְיָקַת הַקַּלְפוֹת מִהַפְּסֻלָּת, לִכֵּן תְּלוּיָהּ הַגְּאֵלָה מִסְלוֹק הַקַּלְפוֹת מִהַמְקוֹם הַזֶּה, כְּמוּבָא בְּרַבְנּוּ בְּחִי' (בראשית מז, כח) **אָמַר יִשְׁעִיָּה "לְסַרְבָּה הַמְּשֻׁרָה" וּלְשִׁלּוּם אֵין קַץ", וּבָאָה הַמַּ"ם סְתוּמָה שְׁלֵא כְּמִשְׁפָּט, כִּי מִשְׁפָּט הַמַּ"ם שֶׁבְּאֲמָצַע תִּבָּה לְהִיּוֹת פְּתוּחָה וְזוֹ סְתוּמָה לְרַמּוּז כִּי הַמַּעֲלָה וְהַמְּשֻׁרָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל הִלָּא הִיא סְתוּמָה בְּזַמַּן הַגְּלוּת. וּמְצִינּוּ בְּעִזָּרָא מַ"ם פְּתוּחָה בְּסוּף תִּבָּה וְזֶה גַם כֵּן שְׁלֵא כְּמִשְׁפָּט וְהוּא שְׁכָתוּב "וְאֶצְאָה בְּשַׁעַר הַגֵּיא לִילָה וְאֵל פְּנֵי עֵין הַתְּנִין וְאֵל שַׁעַר הָאֲשֵׁפֹת וְאֵהִי שֹׁבֵר בְּחוּמֹת יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר הֵם פְּרוּצִים וְשַׁעֲרֵיהֶם אֲפֹלוּ בְּאֵשׁ", וְאָמְרוּ בַּמִּדְרָשׁ שֶׁבָּא הַרְמִז כְּאֲשֶׁר יִסְתְּמוּ חוּמוֹת יְרוּשָׁלַם שְׁהֵם עֲתָה פְּתוּחִים וּפְרוּצִים בְּזַמַּן הַגְּלוּת, אִז תִּפְתַּח הַמְּשֻׁרָה שֶׁהִיא סְתוּמָה. וְרוּאִים שֶׁמַּ" פְּתוּחָה בְּסוּף הַתִּבָּה בְּפָסוּק "הֵם פְּרוּצִים" שֶׁמְדַבֵּר עַל שַׁעַר הָאֲשֵׁפוֹת, מִסְמַלְתָּ אֶת שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם הַפְּרוּצִים בְּזַמַּן הַגְּלוּת, וְהֵם סְתוּמָה שֶׁבְּפָסוּק "לְסַרְבָּה הַמְּשֻׁרָה", נִמְצְאָת בְּתוֹךְ הַתִּבָּה לְסַמֵּל שֶׁקַץ הַגְּאֵלָה סְתוּם, וּכְשִׁיגִיעַ זְמַן קַץ הַגְּאֵלָה יִפְתַּחוּ אֶת הַמַּ"ם סְתוּמָה שֶׁבְּ"לְסַרְבָּה הַמְּשֻׁרָה", וְיִסְתְּמוּ אֶת הַמַּ"ם פְּתוּחָה שֶׁל "הֵם פְּרוּצִים".**

מְצִינּוּ בְּגִמְרָא (שבת קיח:) **רַבֵּן שֶׁל צְדִיקִים מִתִּים בְּחִלֵי מַעִים**. נִרְאֶה דְּלִכֵּן הַצְּדִיקִים סוֹבְלִים מִחִלֵי מַעִים, דְּבַמַּעִים שׁוֹרָה הַשָּׁטָן שֶׁנֹּלְחָם בְּצְדִיק, וּכְפִי שֶׁהַבִּאנּוּ שֶׁמַּעִיו שֶׁל אָדָם הֵם בְּבַחֲיַנְתָּ חֵיה רַעָה וְאֵין הַבְּדֵל בֵּין צְדִיק לְרָשָׁע, וְכִינּוּן שֶׁשֵּׁם יֵשׁ לוֹ אַחִיזָה, הוּא גוֹרֵם מַחֲלָה זוֹ. וְכֵן מְצִינּוּ בְּ'אבות דרבי נתן' (א) **אָמַר רַבִּי נְתָן מִפְּנֵי מָה נִתְעַכְּבַּ מִשָּׁה כָּל שֵׁשֶׁת יָמִים וְלֹא שָׂרָה עָלָיו דְּבוּר בְּשִׁבִיל שִׁימְרָק מִכָּל אֲכִילָה וְשִׁתְיָה שֶׁהִיא בְּמַעִיו**. רוּאִים שֶׁגַם אֲכִילָה שֶׁל מִשָּׁה רַבְּנּוּ מַעֲכָבֵת אוֹתוֹ מַעֲלִיָּה בְּדַרְגוֹת הַקְּדוּשָׁה, וְהִיא צְרִיךְ לְמַרְק מִכָּל אֲכִילָה וְשִׁתְיָה כְּשֶׁעָלָה לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה.

הכל 11489 אלולתשפג-מ, משיח-מ, גאלה-מ

וִיסֹרֵנָחַתְמַכְסֵהֶתְבֵּהוּ יִרְאוּ הַנְּחֹרְבוֹ פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבַחֲדָשָׁה	א ח-יג
וַיְהִי הַלְּגוֹי גְּדוֹלוֹ עֲצוּמוֹ וּנְבֻרָתוֹ כִּלְגוֹי יִהְיֶה אֲרֵץ כִּי יִדְעֵתִי	א יח-יח
בְּרִישָׁאֲשֶׁר עָשָׂהוּ יִבְאֵהוּ צַחֲקָהּ אֵלֶּהָ שְׂרָה אִמּוֹ וַיִּקְחָתָּרְבֵּקָהּ וְתֵה	א כד-טו
וּמִצֵּאֵמֶן הָאֲרֶץ הַזֹּאת וּשְׂבוּ בְּאֶרֶץ מִדְּתָרְךָ וְתַעַן רַחֲלוֹ לְאֵהוּתָא	א לא-יג
דָּמוֹ יִשְׁלַח וְאֶתְכֹתֵתְהֶפְסִים וַיִּבְנִי אֹהֶל אֲבִי הֵם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מִצַּ	א לז-לא
אֵלֶּהֶם לְמַשְׁלֵמַתְסָרְעָהֶתְחַתְּטוּ בְּהֵלְלוּ אֶזְהָאֲשֶׁר יִשְׁתַּאֲדֵן בְּוֹה	א מד-ד
תְּהַאֲלֵהִים לְאֵעֲשׂוּ כְּאֲשֶׁר דִּבְרָאֵלֵי הֵן מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְתַחֲיִי אֶתְהִי	ב א-ז
וְהָאֵתְלַבְּרָעָהוּ לְאֲשֶׁמְעָלֶהֶם כֹּאֲשֶׁר דִּבְרָהוּ הָאֵלֶּה מִשְׁהוּ יֹאמְרֵיהֶ	ב טי-ב
הוּהוּ יֹאמְרֵמִשְׁהָאֵלֶּהֶן אֲמַרְאֵל כֹּלְעַדְתְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל קָרְבוֹ לְפָנַי	ב טז-ח
וְלִנְוִבְזֵהֶעֱדָאֲשֶׁר נִשְׁוּ בְּאֵלֵי כִסְוֵהֶנְהָהֶרֶן וְחֹרְעַמְכֶם מִבְּעַלְדִּ	ב כד-יד
וְשַׁחֲקַתְמִנְהֶהֶרֶקוּ נִתְתַּמְנֵה לְפָנַי הַעֲדַתְבָּאֵהֶלְמוֹ עֲדָאֲשֶׁר אֵעֶ	ב לו-ל
מִזְבַּחַהֶעֲלֵעֲצִי שְׁטִי חֲמִשָּׁמוֹת אֲרָכּוֹ וְחֲמִשָּׁמוֹת רַחְבּוֹ רְבוּעוֹ	ב לח-א
שִׁבְעַעֲלֵי וְלִשְׁקָרוֹ שְׁלֹשָׁתוֹ בְּרָאֲשׁוֹ וְחֲמִשָּׁתֵּי וְיִסְפְּעֵלֵי וְלֹאֲשֶׁרֶהוּ	ג ה-כד
וְאִוְאִסְתַּחֲתִי הַתְּעַמְדָּה בְּהֶרְתָּלָא פִּשְׁתֵּהֶצְרַבְתֵּהֶשְׁחִי הוּאֹוְטֵהֶרוֹה	ג יג-כב
זְבָאֲתַסְאֵנִי יְהוֹהֵאֵלֵהִי כִּסְלָאֲתָא גִּבּוֹ וְלֹאֲתַכְשׁוּ וְלֹאֲתַשְׁקְרוּ אֵי	ג יט-י
שְׁבִלֹו כְּפִישְׁנֵי וְיִשִּׁי בְּאֶתְגֵּאלְתוֹ כִּשְׁכִּירְשֵׁנָה בְּשֵׁנָה יְהִי עֵמּוֹ לְאֵ	ג כה-נב
בְּרִי הוּהוֹהֵאֵלֶּמִשְׁהוֹ אֵלֶּהֶרֶן לְאֲמֹרְאֵלֶתְכֵרִיתוֹ אֲתַשְׁבַּטְמִשְׁפַּחַתְהֶקָה	ד ד-ז
יְהוֹהִיבִי דְמִשְׁהוּ יְדִבְרֵיהוּ הוֹהֵאֵלֶּמִשְׁהָלֶאֲמַרְעֵשֶׁהֶלְרֶשֶׁתִּי חֲצוֹ צֶרְתְּכֵ	ד ט-כג
נִשִּׁי עֵהֶרְשַׁעֵי הַהֵאֵלֶהוּ אֵלֶּתְגַעוּ בְּכָלֶאֲשֶׁרֶלְהֶסְפֵן תִּסְפּוּ בְּכָלֶחֶסְתָּאֵת	ד טז-כו
יְסוֹתְהֵי אַחֲרֵיתֵי כִּמְהוּ וַיֹּאמְרֵבְלִקְאֵל בְּלַעַם מֵהָעֵשִׂי תֵּלֵי לְקַבְּאֵי	ד כג-י

צפן מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א

דלוג יחיד בתורה אלו"ל תשפ"ג מתחבר למלים "ב"א אלו"ה, דיר"ת יהו"ה, הק"ץ אחר"ת.

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישאל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ" שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻמָּה הַזֹּאת הַמְמַהֶרֶת אֶת הַקֶּץ, וְלִזָּה אֵין מְשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֶסֶק הַתְּלִמוּד, וְלִכֵּן "אֵינְנוּ", אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֲרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ. **בעל** הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). הַעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְנֵי הַגְּלוּת תוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֶת הַתְּלִמִּידֵי חֻכְמִים שֶׁלֹּא לְמַדּוֹ קִבְּלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כָּף.

רבנו ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

מְצִינֵנו בְּמִדְרָשׁ (ילקוט שמואל קו) א"ר שְׁמַעוֹן בֶּר מְנַסֵּיא אֵין יִשְׂרָאֵל רוֹאֵין סִימָן גְּאֵלָה לְעוֹלָם עַד שְׁיַחְזְרוּ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלִשְׁתָּם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב "אַחַר יָשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם" זו מְלָכוֹת שְׁמַיִם, "וְאֵת דָּוִד מְלָכָם" זו מְלָכוֹת בֵּית דָּוִד, "וּפְחָדְוֹ אֶל ה' וְאֶל טוֹבוֹ" זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. רואים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִגְאָלוּ כְּשִׁיבְקְשׁוּ אֶת דָּוִד בְּן יִשִׁי.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנישואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVik>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזהש"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת